

Brussel, 23.11.2016
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot de verliesabsorptie-
en herkapitalisatiecapaciteit voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen**

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

De voorgestelde wijzigingen van Verordening (EU) 806/2014 (verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme of "SRMR-verordening") maken deel uit van een wetgevingspakket dat ook wijzigingen van Verordening (EU) nr. 575/2013 (verordening kapitaalvereisten of "CRR"), Richtlijn 2013/36/EU (richtlijn kapitaalvereisten of "CRD") en Richtlijn 2014/59/EU (richtlijn herstel en afwikkeling van banken of "BRRD") omvat.

De afgelopen jaren heeft de EU het regelgevend kader inzake financiële diensten ingrijpend hervormd om de veerkracht van financiële instellingen in de EU te verbeteren, grotendeels op basis van internationale normen die met internationale partners van de EU zijn overeengekomen. Het hervormingspakket omvatte met name Verordening (EU) nr. 575/2013 (verordening kapitaalvereisten, "CRR") en Richtlijn 2013/36/EU (richtlijn kapitaalvereisten, "CRD"), betreffende prudentiële vereisten voor en toezicht op instellingen, Richtlijn 2014/59/EU (Bank Recovery and Resolution Directive, "BRRD"), betreffende het herstel en de afwikkeling van instellingen, en Verordening (EU) nr. 806/2014 inzake het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme ("SRMR").

Deze maatregelen werden genomen naar aanleiding van de financiële crisis die in 2007-2008 uitbrak. Het ontbreken van adequate kaders voor crisisbeheer en -afwikkeling dwong regeringen over de hele wereld om banken te redden na de financiële crisis. De daaropvolgende impact op de overheidsfinanciën alsmede de ongewenste neiging om de kosten van het falen van banken te socialiseren, hebben onderstreept dat er een andere aanpak nodig is om bankcrisissen te beheersen en de financiële stabiliteit te beschermen.

Binnen de Unie en in overeenstemming met de belangrijke stappen die op internationaal niveau zijn overeengekomen en gezet, hebben Richtlijn 2014/59/EU (richtlijn herstel en afwikkeling van banken, "BRRD" (Bank Recovery and Resolution Directive))¹ en Verordening (EU) nr. 806/2014 (verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme, "SRMR-verordening")² een robuust kader voor de afwikkeling van banken tot stand gebracht om bankcrisissen effectief te beheren en de negatieve impact ervan op de financiële stabiliteit en de overheidsfinanciën te beperken. Een hoeksteen van het nieuwe afwikkelingskader is de "bail-in" (inbreng van de particuliere sector), die erin bestaat schulden af te schrijven of schuldvorderingen of andere passiva in eigen vermogen om te zetten volgens een vooraf bepaalde hiërarchie. Het instrument kan worden gebruikt voor het absorberen van verliezen en intern herkapitaliseren van een instelling die failliet gaat of waarschijnlijk failliet gaat, zodat haar levensvatbaarheid wordt hersteld. Bijgevolg zullen de aandeelhouders en andere schuldeisers, in plaats van de belastingbetalers, de last van het falen van een instelling moeten dragen. In tegenstelling tot andere rechtsgebieden heeft het kader voor het herstel en de

¹ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190.

² Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010, PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1.

afwikkeling van banken in de Unie afwikkelingsautoriteiten al opdracht gegeven om voor elke kredietinstelling of beleggingsonderneming ("instelling") een minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva ("minimum requirement for own funds and eligible liabilities", "MREL") vast te stellen, bestaande uit zeer bail-inbare passiva die moeten worden gebruikt om verliezen te absorberen en instellingen te herkapitaliseren in geval van falen. De gedelegeerde wetgeving betreffende de praktische uitvoering van dit vereiste is onlangs door de Commissie goedgekeurd³.

Op mondiaal niveau publiceerde de Raad voor financiële stabiliteit (Financial Stability Board, "FSB") op 9 november 2015 de "Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet" ("de TLAC-norm"), die een week later op de G20-top in Turkije werd aangenomen⁴. De TLAC-norm vereist dat mondiaal systeemrelevante banken (G-SIB's), die in de wetgeving van de Unie mondiaal systeemrelevante instellingen (G-SII's) worden genoemd, voldoende zeer verliesabsorberende (bail-inbare) passiva aanhouden om bij afwikkeling een soepele en snelle absorptie van verliezen en herkapitalisatie te garanderen. In haar mededeling van 24 november 2015⁵ verbond de Commissie zich ertoe om voor het einde van dit jaar een wetgevingsvoorstel in te dienen zodat de TLAC-norm tegen de afgesproken deadline van 2019 kan worden geïmplementeerd. Daarnaast verbond de Commissie zich ertoe de bestaande MREL-regels te herzien om ze volledig in overeenstemming te brengen met de internationaal overeengekomen TLAC-norm door te kijken naar de bevindingen van een rapport dat de Europese Bankautoriteit (EBA) verplicht bij de Commissie moet indienen overeenkomstig artikel 45, lid 19, van de BRRD. De EBA publiceerde op 19 juli 2016⁶ reeds een voorlopige versie van dat rapport en zal het eindrapport naar verwachting in de loop van december 2016 indienen.

Hoewel de algemene kaders voor de BRRD en SRMR-verordening geldig en deugdelijk blijven, heeft dit voorstel vooral tot doel de TLAC-norm te implementeren en het TLAC-vereiste in de algemene MREL-regels te integreren door duplicatie in de vorm van de toepassing van twee parallelle eisen te vermijden. Hoewel de TLAC en MREL dezelfde reguleringsdoelstelling nastreven, zijn er toch een aantal verschillen tussen beide in de manier waarop ze zijn opgebouwd. Het toepassingsgebied van de MREL omvat niet alleen G-SII's, maar de hele banksector in de Unie. Anders dan de TLAC-norm, die een geharmoniseerd minimumniveau bevat, wordt de hoogte van de MREL door afwikkelingsautoriteiten geval per geval bepaald op basis van een instellingsspecifieke beoordeling. Ten slotte moet in principe met achtergestelde schuldinstrumenten aan het minimale TLAC-vereiste worden voldaan, terwijl voor de toepassing van MREL de afwikkelingsautoriteiten achterstelling van schuldinstrumenten voor elk geval afzonderlijk kunnen verplichten voor zover dat nodig is om te verzekeren dat in een bepaald geval bij een bail-in betrokken schuldeisers niet slechter worden behandeld dan in een hypothetisch insolventiescenario (wat een contrafeitelijk scenario voor afwikkeling is). Om te komen tot een eenvoudig en transparant kader dat rechtszekerheid en consistentie biedt, stelt de Commissie voor om de TLAC-norm in de

³ Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1450 van de Commissie van 23 mei 2016 tot aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft technische reguleringsnormen tot specificatie van de criteria betreffende de methodologie voor het vaststellen van de minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, PB L 237 van 3.9.2016, blz. 1.

⁴ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Naar de voltooiing van de bankenunie", 24.11.2015, COM(2015) 587 definitief.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

bestaande MREL-regels te integreren en te verzekeren dat aan beide vereisten wordt voldaan met grotendeels dezelfde instrumenten. Deze aanpak vereist dat beperkte aanpassingen worden aangebracht aan de bestaande MREL-regels om technische consistentie met de structuur van toekomstige vereisten voor G-SII's te waarborgen.

Er zijn met name verdere passende technische wijzigingen van de bestaande regels inzake de MREL nodig om ze gelijk te trekken met de TLAC-norm wat betreft onder meer de noemers die voor het bepalen van de verliesabsorptiecapaciteit worden gebruikt, de interactie met kapitaalbuffervereisten, de bekendmaking van risico's aan beleggers en de toepassing ervan in het kader van verschillende afwikkelingsstrategieën. Bij de implementatie van de TLAC-norm voor G-SII's zal de aanpak van de Commissie geen wezenlijke invloed hebben op de last van instellingen die geen G-SII's zijn om aan de bepalingen inzake de MREL te voldoen.

Operationeel zal het geharmoniseerde minimumniveau van de TLAC-norm in de Unie worden ingevoerd via wijzigingen in de verordening kapitaalvereisten en richtlijn kapitaalvereisten (CRR en CRD)⁷ terwijl de instellingsspecifieke verhoging voor G-SII's en de instellingsspecifieke MREL voor niet-G-SII's zullen worden behandeld via gerichte wijzigingen van de BRRD en SRMR-verordening. Als zodanig is dit voorstel onderdeel van een breder herzieningspakket van de financiële wetgeving van de Unie met als doel het verminderen van de risico's in de financiële sector (CRR/CRD-herziening) en het veerkrachtiger maken van die sector.

Dit voorstel heeft specifiek betrekking op de gerichte wijzigingen van de SRMR-verordening in verband met de uitvoering van de TLAC-norm in de Unie. Dit voorstel zal van toepassing zijn op de gemeenschappelijke afwikkelingsraad en de nationale autoriteiten van de lidstaten die deelnemen aan het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme ("SRMR") wanneer zij de vereisten inzake verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van in de bankenunie gevestigde financiële ondernemingen vaststellen en uitvoeren.

- **Overeenstemming met bestaande beleidsbepalingen op het beleidsterrein**

Het bestaande kader voor de afwikkeling van banken in de Unie verplicht alle Europese banken al om voldoende zeer verliesabsorberende (bail-inbare) passiva aan te houden. Door het bestaande vereiste voor G-SII's gelijk te trekken met de internationale TLAC-norm, zal het voorstel verbeteren en de toepassing van de bestaande regels vergemakkelijken. Het voorstel is dan ook in overeenstemming met de algemene doelstelling van het kader voor de afwikkeling van banken in de Unie om de steun van de belastingbetaler bij de afwikkeling van banken te beperken. Dit voorstel is volledig in overeenstemming met het voorstel van de Commissie om de BRRD te wijzigen op het punt van de regels inzake verliesabsorptie en herkapitalisatie van banken die in de hele Unie van toepassing zijn.

- **Overeenstemming met ander beleid van de Unie**

Het voorstel is onderdeel van een bredere herziening van de financiële wetgeving van de Unie met als doel het verminderen van risico's in de financiële sector en het bevorderen van een

⁷ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012, PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1; Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG, PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.

duurzame financiering van de economische activiteit. Het is volledig in overeenstemming met drie fundamentele doelstellingen van de EU: het verhogen van de financiële stabiliteit, het verminderen van de steun van de belastingbetaler bij de afwikkeling van banken en het bijdragen aan een duurzame financiering van de economie.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De voorgestelde Verordening wijzigt een bestaande Verordening, namelijk de SRMR-verordening. De rechtsgrondslag voor het voorstel is dezelfde als die voor de SRMR-verordening, namelijk artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie ("VWEU"). Die bepaling laat toe maatregelen vast te stellen voor de onderlinge afstemming van nationale bepalingen die de totstandbrenging en werking van de interne markt tot doel hebben.

Het voorstel harmoniseert nationale wetgevingen van lidstaten die deelnemen aan het mechanisme inzake herstel en afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, met name wat betreft hun verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit bij afwikkeling, voor zover dat nodig is om ervoor te zorgen dat de gemeenschappelijke afwikkelingsraad en nationale afwikkelingsautoriteiten van deelnemende lidstaten en in de bankenunie gevestigde banken dezelfde instrumenten en capaciteit hebben om bankfalen aan te pakken in overeenstemming met de internationaal overeengekomen normen (TLAC-norm).

Door geharmoniseerde vereisten voor banken vast te stellen in de lidstaten die deelnemen aan het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme, vermindert het voorstel aanzienlijk het risico van uiteenlopende nationale regels in die lidstaten inzake verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit bij afwikkeling, wat de concurrentie op de interne markt kan verstoren. Het doel van het voorstel is dan ook de totstandbrenging en werking van de interne markt.

Artikel 114 van het VWEU is bijgevolg de juiste rechtsgrondslag.

• Subsidiariteit

Overeenkomstig het in artikel 5, lid 3, van het VEU neergelegde subsidiariteitsbeginsel mag de Unie slechts optreden op gebieden die niet onder haar exclusieve bevoegdheid vallen indien en voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende op centraal, regionaal of lokaal niveau door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt maar vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Unie kunnen worden gerealiseerd.

De Unie en haar lidstaten, met name de lidstaten die aan het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme deelnemen, zijn vastbesloten om internationale normen te implementeren. Zonder optreden van de Unie zouden de lidstaten de internationale TLAC-norm zelf in hun eigen rechtsgebied moeten hebben implementeren, zonder de mogelijkheid om het bestaande kader dat voortkomt uit de BRRD en SRMR-verordening te wijzigen. Gezien de belangrijke verschillen tussen de TLAC-norm en het bestaande kader alsmede mogelijk uiteenlopende interpretaties van de TLAC-"term sheet" door de nationale regelgevende instanties, zouden banken, met name G-SII's, bijgevolg onderworpen zijn

geweest aan twee parallelle vereisten (waarbij de toepassing van het TLAC-vereiste zelf van lidstaat tot lidstaat zou verschillen), wat extra kosten zou impliceren voor zowel banken als overheidsinstanties (toezichts- en afwikkelingsautoriteiten). Optreden van de Unie is daarom wenselijk om de internationale TLAC-norm op een geharmoniseerde wijze in de lidstaten die aan het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme deelnemen te implementeren en het bestaande kader gelijk te trekken met die norm teneinde de nalevingskosten van banken en overheidsinstanties zo veel mogelijk te verlichten en tegelijkertijd een effectieve afwikkeling in geval van bankfalen te verzekeren.

- **Evenredigheid**

Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel mogen de inhoud en vorm van het optreden van de Unie niet verder gaan dan wat noodzakelijk is om haar doelstellingen te verwezenlijken, in overeenstemming met de algemene doelstellingen van de Verdragen.

Bij de implementatie van de TLAC-norm voor internationale G-SII's, zou het voorstel geen wezenlijke invloed hebben op de last van banken om aan de bestaande regels inzake verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit te voldoen, omdat het voorstel de toepassing van het minimale TLAC-niveau niet uitbreidt tot niet-GSII's. Daarnaast beperkt het voorstel in grote mate de kosten van banken, met name G-SII's, voor het naleven van de TLAC-norm door de bestaande regels voor zover mogelijk gelijk te trekken met die norm. Ten slotte breidt het voorstel de toepassing van het minimale TLAC-niveau niet uit tot niet-GSII's. Integendeel, voor niet-GSII's handhaaft het voorstel het bestaande algemene principe dat de afwikkelingsautoriteiten de kwaliteit en de hoogte van het vereiste inzake verliesabsorptie en herkapitalisatie voor elke specifieke bank moeten aanpassen op basis van zijn risico, grootte, verwevenheid en de gekozen afwikkelingsstrategie. Wat betreft G-SII's die onderworpen zijn aan het minimale TLAC-niveau, eist het voorstel dat de gemeenschappelijke afwikkelingsraad en nationale afwikkelingsautoriteiten nagaan of een instellingsspecifieke verhoging noodzakelijk, proportioneel en gerechtvaardigd is alvorens die verhoging op te leggen. De bepalingen van het voorstel zijn dan ook evenredig met wat noodzakelijk is om de doelstellingen ervan te verwezenlijken.

3. RESULTATEN VAN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Effectbeoordeling**

Het voorstel, dat onderdeel is van een breder herzieningspakket van de financiële wetgeving van de Unie met als doel het verminderen van de risico's in de financiële sector (CRR/CRD-herziening), is onderworpen aan een uitgebreide effectbeoordeling. De ontwerp-effectbeoordeling werd op 7 september 2016 ingediend bij de Raad voor regelgevingstoetsing van de Commissie⁸. De Raad gaf op [datum] een negatief advies. Na versterking van de bewijsbasis voor bepaalde elementen van het herzieningspakket gaf de Raad op 27 september 2016 een positief advies.

In overeenstemming met haar beleid voor betere regelgeving heeft de Commissie een effectbeoordeling van verschillende beleidsopties uitgevoerd. De beleidsopties werden getoetst aan de belangrijkste doelstellingen: het verbeteren van de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van banken in afwikkeling en de rechtszekerheid en coherentie van het afwikkelingskader. De toetsing werd uitgevoerd door de doeltreffendheid van het bereiken

⁸ [Link naar de effectbeoordeling en de samenvatting ervan]

van de bovenstaande doelstellingen en de kostenefficiëntie van het uitvoeren van verschillende beleidsopties te bekijken.

Wat betreft de implementatie van de TLAC-norm in de Unie zijn drie beleidsopties in overweging genomen in de effectbeoordeling. Onder de eerste optie zouden de BRRD en SRMR-verordening van toepassing blijven in hun huidige vorm. Onder de tweede optie zou de TLAC-norm voor G-SII's in het bestaande afwikkelingskader worden geïntegreerd en zouden aan dat kader de nodige wijzigingen worden aangebracht om het volledig in overeenstemming te brengen met de TLAC-norm. De derde beleidsoptie stelde voor om daarnaast het toepassingsgebied van het minimale TLAC-niveau uit te breiden tot andere systeemrelevante instellingen in de Unie (O-SII's) dan G-SII's. De effectbeoordeling concludeerde dat de tweede beleidsoptie de relevante doelstellingen van het beleid het beste verwezenlijkt. In tegenstelling tot de eerste optie biedt de tweede optie met name een geharmoniseerde implementatie van de TLAC-norm voor alle G-SII's in de Unie door hun kosten voor naleving van mogelijk twee verschillende vereisten (de TLAC-norm en de bestaande BRRD en SRMR-verordening) te beperken en tegelijk een consequente interpretatie van de TLAC-"term sheet" in de EU te bieden. Deze optie zal de afwikkelbaarheid van G-SII's in de Unie verbeteren en zal besmettingseffecten als gevolg van wederzijdse participaties van G-SII's voorkomen via specifieke regels van de TLAC-norm die momenteel niet in de BRRD en de SRMR-verordening zijn opgenomen (nl. minimaal TLAC-niveau in de vorm van achtergestelde schuldinstrumenten, aftrek van wederzijdse participaties van door G-SII's aangehouden instrumenten die voor de TLAC in aanmerking komen). Deze optie verzekert dat de TLAC-norm in de Unie wordt geïmplementeerd, wat hogere verwachtingen zou stellen aan andere rechtsgebieden om hetzelfde te doen teneinde de afwikkelbaarheid van G-SIB's wereldwijd te versterken. Anderzijds is deze beleidsoptie te verkiezen boven de derde optie omdat ze niet het nadeel zal hebben dat ze het minimale TLAC-niveau uitbreidt tot andere banken dan G-SII's (O-SII's), waarvoor dat niveau van minimale TLAC-vereiste mogelijk niet goed gekalibreerd lijkt gezien hun grote diversiteit in termen van grootte, businessmodel, verwevenheid en systemisch belang.

- **Grondrechten**

Dit voorstel is in overeenstemming met de grondrechten en beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend, in het bijzonder het recht op eigendom en de vrijheid van ondernemerschap, en moet in overeenstemming met die rechten en beginselen worden toegepast. Deze Verordening zorgt er met name voor dat er geen onevenredige inmenging in de eigendomsrechten van schuldeisers van banken plaatsvindt. Getroffen schuldeisers mogen geen grotere verliezen lijden dan die welke ze zouden hebben geleden als de instelling op het moment van het nemen van het afwikkelingsbesluit in een normale insolventieprocedure zou zijn geliquideerd.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

5. ANDERE ELEMENTEN

- **Gedetailleerde toelichting van de specifieke bepalingen van het voorstel**

Zoals hierboven toegelicht, zullen de wijzigingen van de CRR, die deel uitmaken van hetzelfde wetgevingspakket, de regels inzake het minimale TLAC-vereiste voor G-SII's omvatten, terwijl dit voorstel betrekking heeft op de instellingsspecifieke verhoging voor G-

SII's en de algemene vereisten die op in de bankenunie gevestigde banken van toepassing zijn. Dit voorstel introduceert een aantal gerichte wijzigingen van de bestaande SRMR-verordening.

Wijzigingen van de artikelen 3, 8 en 9 van de SRMR-verordening

De TLAC-norm en de BRRD alsmede de SRMR-verordening erkennen zowel de afwikkelingsstrategie "Single Point of Entry" ("SPE" – één enkel toegangspunt) als de afwikkelingsstrategie "Multiple Points of Entry" ("MPE" – meerdere toegangspunten). Bij de SPE-strategie wordt slechts één entiteit van de groep (meestal de moedermaatschappij) afgewikkeld terwijl andere entiteiten van de groep (meestal operationele dochterondernemingen) niet in afwikkeling worden gezet maar hun verliezen doorsturen naar de af te wikkelen entiteit. Bij de MPE-strategie kan meer dan één entiteit worden afgewikkeld. Een duidelijke identificatie van de af te wikkelen entiteiten ("afwikkelingsentiteiten") en dochterondernemingen die tot die entiteiten behoren ("afwikkelingsgroepen") is belangrijk om de gewenste afwikkelingsstrategie doeltreffend toe te passen. Bovendien is deze identificatie ook relevant voor het bepalen van de mate waarin financiële ondernemingen de regels inzake verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit dienen na te leven. Om die reden introduceren de wijzigingen van artikel 3 van de SRMR-verordening de begrippen "afwikkelingsentiteit" en "afwikkelingsgroep". Wijzigingen van de artikelen 8 en 9 met betrekking tot de planning van de afwikkeling van een groep verplichten de afwikkelingsraad uitdrukkelijk om de afwikkelingsentiteiten en afwikkelingsgroepen binnen een financiële groep te identificeren en terdege rekening te houden met de gevolgen van een voorgenomen afwikkelingsactie binnen de groep om een effectieve afwikkeling van de groep te verzekeren.

Wijzigingen van artikel 12 van de SRMR-verordening

Artikel 12 wordt ingetrokken en vervangen door de volgende nieuwe bepalingen: de artikelen 12, 12 bis, 12 ter, 12 quater, 12 quinquies, 12 sexes, 12 septies, 12 octies, 12 nonies, 12 decies en 12 undecies.

Artikel 12 bepaalt het institutionele kader wat betreft de toepassing van het minimale vereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva door de respectieve rollen van de gemeenschappelijke afwikkelingsraad, de nationale afwikkelingsautoriteiten en de bevoegde autoriteiten van de deelnemende lidstaten te onderstrepen.

Momenteel wordt het instellingsspecifieke minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (de "MREL") uitgedrukt als percentage van de totale passiva van de instelling. Het gewijzigde artikel 12 bis trekt de parameters op basis waarvan de MREL wordt bepaald gelijk met die van het geharmoniseerde minimumvereiste voor G-SII's zoals voorzien in de TLAC-norm ("de minimale TLAC-vereiste"). Het instellingsspecifieke vereiste moet daarom worden uitgedrukt als een percentage van de totale risicoposten en van de blootstellingsmaatstaf voor de berekening van de hefboomratio van de betrokken instelling.

Artikel 12 ter behoudt de bestaande vrijstelling van de MREL voor instellingen voor hypothecair krediet mits de nationale insolventieprocedures of soortgelijke procedures zorgen voor een effectieve verliesabsorptie door schuldeisers die in overeenstemming is met de afwikkelingsdoelstellingen. Tevens verduidelijkt het dat instellingen die zijn vrijgesteld van

de MREL geen deel mogen uitmaken van het totale geconsolideerde vereiste op het niveau van de afwikkelingsgroep.

Artikel 12 quater specificceert de criteria waaraan instrumenten en posten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de MREL en stemt die criteria nauw af op de in de TLAC-norm opgenomen criteria om in aanmerking te komen die gelden voor de minimale TLAC-vereiste. Deze criteria zijn dus identiek, met uitzondering van het volgende.

Bepaalde instrumenten met derivaatelementen, zoals "structured notes", komen in aanmerking om aan de MREL te voldoen omdat ze bij afwikkeling voldoende verliesabsorberend kunnen zijn. "Structured notes" zijn schuldverplichtingen met een derivaatelement. Het rendement ervan wordt aangepast aan de prestaties van referentieactiva, zoals individuele aandelen, aandelenindices, fondsen, rentevoeten, grondstoffen of valuta's. Artikel 12 quater verduidelijkt dat "structured notes" in aanmerking komen voor de MREL voor zover ze een op de vervaldag terug te betalen vaste hoofdsom hebben terwijl slechts een extra rendement aan een derivaat is gekoppeld en afhankelijk is van de prestaties van een referentieactief. De *redenen* hiervoor zijn dat "structured notes" een vaste hoofdsom hebben die op het moment van uitgifte bekend is, een stabiele waarde hebben gedurende hun levenscyclus en gemakkelijk bail-inbaar zijn bij afwikkeling.

Overeenkomstig de TLAC-norm moet aan het minimale TLAC-vereiste worden voldaan grotendeels met achtergestelde schuldinstrumenten die bij insolventie van lagere rang zijn dan niet-achtergestelde verplichtingen die uitdrukkelijk uitgesloten zijn van de minimale TLAC-vereiste, zoals gedekte deposito's, derivaten en fiscale of andere publiekrechtelijk gerelateerde verplichtingen. Om aan de instellingsspecifieke MREL te voldoen, kunnen afwikkelingsautoriteiten momenteel geval per geval eisen dat in aanmerking komende schuldinstrumenten worden achtergesteld. De nieuwe bepalingen van artikel 12 quater specificeren verder dat achterstelling kan worden vereist voor zover dat nodig is om de toepassing van het instrument van bail-in te vergemakkelijken, vooral als er duidelijke aanwijzingen zijn dat bij een bail-in betrokken schuldeisers bij afwikkeling waarschijnlijk verliezen zullen leiden die groter zouden zijn dan hun potentiële verliezen bij insolventie en alleen voor zover dat nodig is om het deel van de verliezen boven waarschijnlijke insolventieverliezen te dekken. Een door de afwikkelingsraad gevraagde achterstelling voor de instellingsspecifieke MREL mag geen afbreuk doen aan de mogelijkheid om deels met niet-achtergestelde schuldinstrumenten aan het minimale TLAC-vereiste te voldoen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 en in overeenstemming met de TLAC-norm.

Artikel 12 quinquies specificceert de voorwaarden voor het bepalen van de MREL voor alle entiteiten door de afwikkelingsraad. Het vereiste moet banken toelaten om de bij afwikkeling verwachte verliezen te absorberen en de bank na afwikkeling te herkapitaliseren. De afwikkelingsraad moet het niveau van de opgelegde MREL naar behoren motiveren op basis van de gekozen afwikkelingsstrategie. Als zodanig mag dat niveau niet hoger zijn dan de som van het bedrag van de bij afwikkeling verwachte verliezen die overeenkomen met de eigenvermogensvereisten van de instelling en het herkapitalisatiebedrag dat de entiteit na afwikkeling toelaat aan haar eigenvermogensvereisten te voldoen als voorwaarde om haar activiteiten onder de gekozen afwikkelingsstrategie te mogen uitoefenen. De MREL moet worden uitgedrukt als een percentage van de maatstaf voor de totale risicoblootstelling en de maatstaf voor de hefboomratio, en instellingen moeten voldoen aan het niveau dat uit de twee berekeningen voortkomt.

Wat G-SII's betreft, specificeert artikel 12 sexies dat een instellingsspecifieke verhoging van het minimale TLAC-niveau zoals voorzien in de TLAC-norm alleen kan worden opgelegd indien dat minimum niet volstaat om verliezen te absorberen en een G-SII te herkapitaliseren onder de gekozen afwikkelingsstrategie. Het besluit van de afwikkelingsraad om een dergelijke verhoging op te leggen, moet naar behoren worden gemotiveerd.

Net als in het voorstel tot wijziging van de CRD introduceert dit voorstel in artikel 12 septies het begrip "richtlijn". Dit laat de afwikkelingsraad toe om instellingen hogere MREL-niveaus op te leggen en tegelijkertijd het niet bereiken van die niveaus op een flexibelere manier aan te pakken, met name door het verlichten van de automatische gevolgen daarvan in de vorm van beperkingen op de maximaal uitkeerbare bedragen. Artikel 12 septies laat de afwikkelingsraad met name toe om instellingen hogere bedragen op te leggen om verliezen bij afwikkeling die hoger zijn dan de in een normaal afwikkelingsscenario verwachte verliezen (d.w.z. hoger dan het niveau van de bestaande eigenvermogensvereisten) te dekken en ervoor te zorgen dat de markt voldoende vertrouwen heeft in de entiteit na afwikkeling (d.w.z. boven op het verplichte herkapitalisatiebedrag). Artikel 12 septies specificeert niettemin dat voor het verliesabsorptiegedeelte van de MREL het niveau van de richtlijn niet hoger mag zijn dan het niveau van de "kapitaalrichtlijn" wanneer die richtlijn door toezichhoudende autoriteiten in het kader van stresstests voor toezichtdoeleinden wordt gevraagd ter dekking van verliezen die boven de normale vereisten liggen. Voor het herkapitalisatiegedeelte moet het niveau van de richtlijn dat nodig is om het vertrouwen van de markt te verzekeren instellingen na afwikkeling toelaten om gedurende een passende termijn aan hun vergunningsvereiste te voldoen. Deze marktvertrouwenbuffer mag niet groter zijn dan het gecombineerde-kapitaalbuffervereiste overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU, tenzij een hoger niveau noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de entiteit na afwikkeling gedurende een passende termijn aan de voorwaarden voor haar vergunning blijft voldoen.

De artikelen 12 octies en 12 nonies behandelen het niveau van de toepassing van de MREL. Wat betreft instellingen die als afwikkelingsentiteiten zijn aangemerkt, is de MREL slechts op het geconsolideerde niveau van de afwikkelingsgroep op hen van toepassing. Dit betekent dat afwikkelingsentiteiten verplicht zullen zijn om in aanmerking komende (schuld)instrumenten uit te geven aan externe schuldeisers die bij de bail-in betrokken zouden worden mocht de afwikkelingsentiteit (d.w.z. afwikkelingsgroep) in afwikkeling gaan. Wat andere entiteiten van de groep betreft, introduceert het voorstel het concept van een "interne" MREL in overeenstemming met een vergelijkbaar concept dat door de TLAC-norm naar voren wordt gebracht. Dit betekent dat andere entiteiten van de afwikkelingsgroep die zelf geen afwikkelingsentiteiten zijn in aanmerking komende (schuld)instrumenten intern dienen uit te geven binnen de afwikkelingsgroep, wat betekent dat die instrumenten door afwikkelingsentiteiten dienen te worden gekocht. Wanneer een entiteit van de afwikkelingsgroep die zelf geen afwikkelingsentiteit is het punt van niet-levensvatbaarheid bereikt, worden dergelijke instrumenten afgewaardeerd of in eigen vermogen omgezet en worden verliezen van die entiteit doorgestuurd naar de afwikkelingsentiteit. Het grootste voordeel van de interne MREL is dat hij het mogelijk maakt een entiteit (met kritieke functies) van een afwikkelingsgroep te herkapitaliseren zonder ze in formele afwikkeling te plaatsen, wat versturende effecten zou kunnen hebben op de markt. De toepassing van dit vereiste moet niettemin in overeenstemming zijn met de gekozen afwikkelingsstrategie; ze mag met name de eigendomsrelatie tussen de entiteit en haar afwikkelingsgroep na haar herkapitalisatie niet wijzigen. Het voorstel bepaalt ook dat de interne MREL onder bepaalde voorwaarden kan worden vervangen door door garanties gedekte zekerheden tussen de afwikkelingsentiteit en andere entiteiten van de afwikkelingsgroep die kunnen worden geactiveerd onder vergelijkbare tijdsvoorwaarden als die welke gelden voor de instrumenten

die voor de interne MREL in aanmerking komen. De voorgestelde voorwaarden omvatten met name het akkoord van de betrokken afwikkelingsautoriteiten om de interne MREL te vervangen en de zekerheidsstelling van de door de afwikkelingsentiteit aan haar dochteronderneming verstrekte garantie met zeer liquide zekerheden met minimale krediet- en marktrisico's.

Artikel 12 decies bepaalt dat de afwikkelingsraad de interne MREL van een dochteronderneming onder bepaalde voorwaarden kan opheffen indien zowel de dochteronderneming als haar bovenliggende afwikkelingsentiteit in dezelfde deelnemende lidstaat zijn gevestigd.

Wijzigingen in artikel 12 octies hebben betrekking op de niet-naleving van de MREL. Artikel 12 octies geeft een opsomming van de bevoegdheden van de afwikkelingsautoriteiten in geval van niet-naleving van de MREL. Aangezien de niet-naleving van het vereiste een belemmering kan vormen voor de afwikkelbaarheid van een instelling of groep, korten de wijzigingen van artikel 10 de bestaande procedure in om belemmeringen voor de afwikkelbaarheid weg te nemen teneinde iedere niet-naleving van het vereiste doelmatig aan te pakken. Ze introduceren ook nieuwe bevoegdheden voor de afwikkelingsraad om te eisen dat de looptijdprofielen van in aanmerking komende instrumenten en plannen van instellingen worden gewijzigd teneinde het niveau van de MREL te herstellen.

Wijzigingen van de artikelen 16, 18, 20 en 21

De wijzigingen van de artikelen 16, 18, 20 en 21 verzekeren dat instrumenten die in aanmerking komen voor de interne MREL en die geen kapitaalinstrumenten (schuldinstrumenten) zijn ook door de afwikkelingsraad kunnen worden afgewaardeerd of in eigen vermogen kunnen worden omgezet indien de entiteit van de afwikkelingsgroep die zelf geen afwikkelingsentiteit is die deze instrumenten uitgeeft het punt van niet-levensvatbaarheid bereikt.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank⁹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁰,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 9 november 2015 publiceerde de Raad voor financiële stabiliteit (Financial Stability Board, "FSB") de "Total Loss-Absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet" (de "TLAC-norm"), die in november 2015 door de G20 werd bekrachtigd. De TLAC-norm vereist dat mondiaal systeemrelevante banken ("G-SIB's"), die in het kader van de Unie mondiaal systeemrelevante instellingen ("G-SII's") worden genoemd, een voldoende minimumbedrag aan zeer verliesabsorberende (bail-inbare) passiva aanhouden om bij afwikkeling een soepele en snelle absorptie van verliezen en herkapitalisatie te garanderen. In haar mededeling van 24 november 2015¹¹ verbond de Commissie zich ertoe om voor het einde van 2016 een wetgevingsvoorstel in te dienen dat zou toelaten om de TLAC-norm tegen de internationaal afgesproken deadline, zijnde 2019, te implementeren.
- (2) Bij de implementatie van de TLAC-norm in de Unie moet rekening worden gehouden met het bestaande instellingsspecifieke minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva ("minimum requirement for own funds and eligible liabilities", "MREL") die van toepassing is op alle kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in de Unie zoals bepaald in Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad¹². Aangezien TLAC en MREL hetzelfde doel nastreven, namelijk ervoor zorgen dat instellingen in de Unie voldoende

⁹ PB C [...] van [...], blz. [...].

¹⁰ PB C [...] van [...], blz. [...].

¹¹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Naar de voltooiing van de bankenunie", 24.11.2015, COM(2015) 587 definitief.

¹² Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190.

verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit hebben, moeten de twee vereisten complementaire elementen van een gemeenschappelijk kader zijn. Operationeel moet het geharmoniseerde minimumniveau van de TLAC-norm voor G-SII's ("minimale TLAC-vereiste") in de wetgeving van de Unie worden ingevoerd via wijzigingen van Verordening (EU) nr. 575/2013¹³, terwijl de instellingsspecifieke verhoging voor G-SII's en het instellingsspecifieke vereiste voor niet-G-SII's, dat minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva wordt genoemd, moeten worden aangepakt via gerichte wijzigingen van Richtlijn 2014/59/EU en Verordening (EU) nr. 806/2014¹⁴. De relevante bepalingen van deze Verordening die verband houden met de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van instellingen moeten samen met die in de bovengenoemde wetteksten en in Richtlijn 2013/36/EU¹⁵ consequent worden toegepast.

- (3) Het ontbreken van geharmoniseerde regels in de lidstaten die deelnemen aan het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme met betrekking tot de implementatie van de TLAC-norm zou zich vertalen in extra kosten en rechtsonzekerheid voor instellingen en zou de toepassing van het instrument van bail-in voor grensoverschrijdende instellingen bemoeilijken. Het ontbreken van geharmoniseerde regels van de Unie leidt ook tot concurrentievervalsingen op de interne markt, aangezien de kosten voor instellingen om aan de bestaande vereisten en de TLAC-norm te voldoen aanzienlijk kunnen verschillen tussen de deelnemende lidstaten. Daarom is het noodzakelijk om deze belemmeringen voor de werking van de interne markt weg te nemen en concurrentievervalsingen als gevolg van het ontbreken van geharmoniseerde regels met betrekking tot de implementatie van de TLAC-norm te vermijden. Bijgevolg is artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), zoals uitgelegd in overeenstemming met de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie, de passende rechtsgrondslag voor deze Verordening.
- (4) In overeenstemming met de TLAC-norm moet Verordening (EU) nr. 806/2014 zowel de afwikkelingsstrategie "Single Point of Entry" ("SPE" – één enkel toegangspunt) als de afwikkelingsstrategie "Multiple Points of Entry" ("MPE" – meerdere toegangspunten) blijven erkennen. Bij de SPE-strategie wordt slechts één entiteit van de groep, meestal de moederonderneming, afgewikkeld terwijl andere entiteiten van de groep, meestal operationele dochterondernemingen, niet in afwikkeling worden gezet maar hun verliezen en herkapitalisatiebehoeften doorsturen naar de af te wikkelen entiteit. Bij de MPE-strategie kan meer dan één entiteit van de groep worden afgewikkeld. Een duidelijke identificatie van de af te wikkelen entiteiten ("afwikkelingsentiteiten") en dochterondernemingen die tot die entiteiten behoren ("afwikkelingsgroepen") is belangrijk om de gewenste afwikkelingsstrategie doeltreffend toe te passen. Deze identificatie is ook relevant voor het bepalen van de

¹³ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012, PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1.

¹⁴ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010, PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1.

¹⁵ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG, PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.

mate waarin financiële ondernemingen de regels inzake verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit dienen toe te passen. Het is daarom noodzakelijk om de begrippen "afwikkelingsentiteit" en "afwikkelingsgroep" te introduceren en Verordening (EU) nr. 806/2014 te wijzigen met betrekking tot de planning van de afwikkeling van een groep om de gemeenschappelijke afwikkelingsraad ("afwikkelingsraad") uitdrukkelijk te verplichten de afwikkelingsentiteiten en afwikkelingsgroepen binnen een groep te identificeren en terdege rekening te houden met de gevolgen van een voorgenomen afwikkelingsactie binnen de groep teneinde een effectieve afwikkeling van de groep te verzekeren.

- (5) De afwikkelingsraad moet ervoor zorgen dat instellingen voldoende verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit hebben om te verzekeren dat de absorptie van verliezen en herkapitalisatie bij afwikkeling soepel en snel verlopen met een minimale impact op de financiële stabiliteit en de belastingbetalers. Dit moet worden bereikt door instellingen te verplichten een instellingsspecifiek minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva na te leven, zoals bepaald in Verordening (EU) nr. 806/2014.
- (6) Om de noemers die de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van instellingen meten in overeenstemming te brengen met die welke in de TLAC-norm zijn vastgesteld, moet de MREL worden uitgedrukt als een percentage van de totale risicoposten en van de blootstellingsmaatstaf voor de berekening van de hefboomratio van de betrokken instelling.
- (7) De criteria waaraan passiva moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de MREL moeten nauw worden afgestemd op die welke in Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn vastgesteld voor de minimale TLAC-vereiste, in overeenstemming met de aanvullende aanpassingen en vereisten die in deze Verordening worden geïntroduceerd. Met name bepaalde schuldinstrumenten met een derivaatelement, zoals bepaalde "structured notes", zouden in aanmerking moeten komen voor de MREL voor zover ze een op de vervaldag terug te betalen vaste hoofdsom hebben terwijl slechts een extra rendement aan een derivaat is gekoppeld en afhankelijk is van de prestaties van een referentieactief. Gezien hun vaste hoofdsom zouden deze instrumenten bij afwikkeling zeer verliesabsorberend en gemakkelijk bail-inbaar moeten zijn.
- (8) De passiva om aan de MREL te voldoen omvatten in principe alle passiva die voortvloeien uit vorderingen resulterend uit ongedekte, niet-preferente schuldeisers (niet-achtergestelde verplichtingen), tenzij ze niet voldoen aan specifieke criteria om in aanmerking te komen die in deze Verordening zijn vastgesteld. Om de afwikkelbaarheid van instellingen te verbeteren door een effectief gebruik van het instrument van bail-in, moet de afwikkelingsraad kunnen eisen dat met achtergestelde verplichtingen aan het ondernemingsspecifieke vereiste wordt voldaan, vooral als er duidelijke aanwijzingen zijn dat bij een bail-in betrokken schuldeisers bij afwikkeling waarschijnlijk verliezen zullen leiden die groter zouden zijn dan hun potentiële verliezen bij insolventie. De verplichting om met achtergestelde verplichtingen aan de MREL te voldoen mag slechts worden opgelegd voor een niveau dat nodig is om te voorkomen dat schuldeisers bij afwikkeling meer verliezen dan wat ze bij insolventie zouden verliezen. Een door de afwikkelingsraad gevraagde achterstelling van schuldinstrumenten voor de MREL mag geen afbreuk doen aan de mogelijkheid om deels met niet-achtergestelde schuldinstrumenten aan het minimale TLAC-vereiste te voldoen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 zoals toegestaan door de TLAC-norm.

- (9) De MREL moet instellingen toelaten om de bij afwikkeling verwachte verliezen te absorberen en de instelling na afwikkeling te herkapitaliseren. De afwikkelingsraad moet, op basis van de door hem gekozen afwikkelingsstrategie, het opgelegde niveau van de MREL naar behoren motiveren, vooral wat betreft de noodzaak en het niveau van het vereiste als bedoeld in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU in het herkapitalisatiebedrag. Als zodanig moet dat niveau gelijk zijn aan de som van het bedrag van de bij afwikkeling verwachte verliezen die overeenkomen met de eigenvermogensvereisten van de instelling en het herkapitalisatiebedrag dat de instelling na afwikkeling toelaat aan haar eigenvermogensvereisten te voldoen als voorwaarde om haar activiteiten onder de gekozen afwikkelingsstrategie te mogen uitoefenen. De MREL moet worden uitgedrukt als een percentage van de maatstaf voor de totale risicoblootstelling en de maatstaf voor de hefboomratio, en instellingen moeten tegelijkertijd voldoen aan de niveaus die uit de twee berekeningen voortkomen. De afwikkelingsraad moet in naar behoren gemotiveerde gevallen de herkapitalisatiebedragen kunnen aanpassen om ook toegenomen risico's die de afwikkelbaarheid beïnvloeden en voortvloeien uit het businessmodel, financieringsprofiel en algemene risicoprofiel van de afwikkelingsgroep adequaat te weerspiegelen, en moet dus in dergelijke beperkte omstandigheden kunnen eisen dat de in artikel 12 quinquies, lid 3 en lid 4, eerste alinea, genoemde herkapitalisatiebedragen worden overschreden.
- (10) Om hun afwikkelbaarheid te verbeteren, moet de raad G-SII's een instellingsspecifieke MREL kunnen opleggen naast de in Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgestelde minimale TLAC-vereiste. Deze instellingsspecifieke MREL mag alleen worden opgelegd als het minimale TLAC-vereiste niet volstaat om verliezen te absorberen en een G-SII te herkapitaliseren onder de gekozen afwikkelingsstrategie.
- (11) Bij het bepalen van de hoogte van de MREL moet de afwikkelingsraad rekening houden met de systeemrelevantie van een instelling en de mogelijke nadelige gevolgen van haar falen voor de financiële stabiliteit. De afwikkelingsraad moet rekening houden met de noodzaak van een gelijk speelveld voor de G-SII's en andere vergelijkbare instellingen met systeemrelevantie binnen de deelnemende lidstaten. Bijgevolg mag de MREL van instellingen die niet als G-SII's zijn geïdentificeerd maar waarvan de systeemrelevantie binnen de deelnemende lidstaten vergelijkbaar is met die van G-SII's niet onevenredig afwijken van de hoogte en samenstelling van de voor G-SII's algemeen vastgestelde MREL.
- (12) Net als de bevoegdheden die door Richtlijn 2013/36/EU aan bevoegde autoriteiten worden toegekend, moet de afwikkelingsraad in staat worden gesteld hogere MREL-niveaus op te leggen en tegelijkertijd het niet bereiken van die niveaus op een flexibelere manier aan te pakken, met name door het verlichten van de automatische gevolgen daarvan in de vorm van beperkingen op de maximaal uitkeerbare bedragen. De afwikkelingsraad moet instellingen een richtlijn kunnen geven om aan extra bedragen te voldoen teneinde verliezen bij afwikkeling die boven het niveau van de in Verordening (EU) nr. 575/2013 en Richtlijn 2013/36/EU vastgestelde eigenvermogensvereisten liggen te dekken en/of te verzekeren dat de markt voldoende vertrouwen heeft in de instelling na afwikkeling. Om consistentie met Richtlijn 2013/36/EU te verzekeren, mag de richtlijn om extra verliezen te dekken slechts worden gegeven als de bevoegde toezichthoudende autoriteiten de "kapitaalrichtlijn" hebben gevraagd in overeenstemming met Richtlijn 2013/36/EU en mag ze niet hoger zijn dan het in de kapitaalrichtlijn gevraagde niveau. Voor het herkapitalisatiebedrag moet het in de richtlijn gevraagde niveau om het vertrouwen van de markt te

verzekeren de instelling toelaten om gedurende een passende termijn aan de vergunningsvoorwaarden te blijven voldoen, onder meer door de instelling toe te laten de kosten in verband met de herstructurering van haar activiteiten na afwikkeling te dekken. De marktvertrouwenbuffer mag niet groter zijn dan het gecombineerde-kapitaalbuffervereiste overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU, tenzij een hoger niveau noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de entiteit na afwikkeling gedurende een passende termijn aan de voorwaarden voor haar vergunning blijft voldoen. Indien een entiteit er stelselmatig niet in slaagt extra eigen vermogen en in aanmerking komende passiva te hebben zoals verwacht overeenkomstig de richtlijn, moet de afwikkelingsraad kunnen eisen dat het bedrag van de MREL wordt opgetrokken om het bedrag van de richtlijn te dekken. Bij het bepalen of een entiteit er stelselmatig niet in slaagt extra eigen vermogen en in aanmerking komende passiva te hebben, moet de afwikkelingsraad rekening houden met de rapportage van de entiteit over de MREL, zoals door Richtlijn 2014/59/EU vereist.

- (13) In overeenstemming met Verordening nr. 575/2013 mogen instellingen die als afwikkelingsentiteiten zijn aangemerkt alleen op het geconsolideerde niveau van de afwikkelingsgroep aan de MREL worden onderworpen. Dit betekent dat afwikkelingsentiteiten moeten worden verplicht om in aanmerking komende instrumenten en items om aan de MREL te voldoen uit te geven aan externe schuldeisers die bij de bail-in betrokken zouden worden mocht de afwikkelingsentiteit in afwikkeling gaan.
- (14) Instellingen die geen afwikkelingsentiteiten zijn, moeten op individueel niveau aan het ondernemings specifieke vereiste voldoen. Aan de verliesabsorptie- en herkapitalisatiebehoefte van deze instellingen moet over het algemeen door hun respectieve afwikkelingsentiteiten worden voldaan via de verwerving door afwikkelingsentiteiten van in aanmerking komende passiva die door die instellingen zijn uitgegeven en hun afwaardering of omzetting in eigendomsinstrumenten wanneer die instellingen niet langer levensvatbaar zijn. Als zodanig moet de MREL die van toepassing is op instellingen die geen afwikkelingsentiteiten zijn, worden toegepast samen en in overeenstemming met de vereisten die op afwikkelingsentiteiten van toepassing zijn. Dat moet de afwikkelingsraad toelaten een afwikkelingsgroep af te wikkelen zonder bepaalde van haar dochtermaatschappijen in afwikkeling te plaatsen, waardoor potentieel versturende effecten op de markt worden vermeden. Mits de afwikkelingsraad akkoord gaat, moet het mogelijk zijn om de uitgifte van in aanmerking komende passiva aan afwikkelingsentiteiten te vervangen door door zekerheden gedekte garanties tussen de afwikkelingsentiteit en haar dochterondernemingen, die kunnen worden geactiveerd wanneer voldaan is aan de tijdsvoorwaarden die overeenkomen met die welke de afwaardering of omzetting van in aanmerking komende passiva toelaten. De zekerheid ter dekking van de garantie moet zeer liquide zijn en een minimaal markt- en kredietrisico inhouden. De afwikkelingsraad moet ook in staat zijn volledig af te zien van de toepassing van de MREL die geldt voor instellingen die geen afwikkelingsentiteiten zijn indien zowel de afwikkelingsentiteit als haar dochterondernemingen in dezelfde deelnemende lidstaat zijn gevestigd.
- (15) De toepassing van de MREL op instellingen die geen afwikkelingsentiteiten zijn, moet in overeenstemming zijn met de gekozen afwikkelingsstrategie. Ze mag met name de eigendomsrelatie tussen instellingen en hun afwikkelingsgroep na herkapitalisatie van die instellingen niet wijzigen.

- (16) Inbreuken op het minimale TLAC-vereiste en op de MREL moeten door de bevoegde autoriteiten, de afwikkelingsautoriteiten en de afwikkelingsraad op passende wijze worden aangepakt en verholpen. Aangezien de niet-naleving van deze vereisten een belemmering kan vormen voor de afwikkelbaarheid van de instelling of groep, moeten de bestaande procedures om belemmeringen voor de afwikkelbaarheid weg te nemen worden ingekort om elke niet-naleving van die vereisten doelmatig aan te pakken. De afwikkelingsraad moet instellingen ook kunnen verplichten om de looptijdprofielen van in aanmerking komende instrumenten en items te wijzigen en om plannen voor het herstellen van het niveau van die vereisten op te stellen en uit te voeren.
- (17) Deze Verordening is in overeenstemming met de grondrechten en beginselen die met name in het Handvest zijn erkend, in het bijzonder het recht op eigendom en de vrijheid van ondernemerschap, en moet in overeenstemming met die rechten en beginselen worden toegepast.
- (18) Aangezien de doelstellingen van deze Verordening, namelijk de vaststelling van eenvormige regels voor het herstel- en afwikkelingskader in de Unie, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang van het optreden beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie deze Verordening vaststellen in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (19) Om voldoende tijd te laten voor de toepassing van deze verordening, moet deze verordening [18 maanden na inwerkingtreding] worden toegepast.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen in Verordening (EU) nr. 806/2014

1. Artikel 3, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:
- (a) de volgende punten worden ingevoegd:
- “(24 bis) "afwikkelingsentiteit": een in de Unie gevestigde entiteit die in overeenstemming met artikel 8 door de afwikkelingsraad wordt geïdentificeerd als een entiteit waarvoor het afwikkelingsplan in een afwikkelingsactie voorziet;
- (24 ter) "afwikkelingsgroep": een door de afwikkelingsraad in overeenstemming met artikel 8 geïdentificeerde groep entiteiten bestaande uit een afwikkelingsentiteit en haar dochterondernemingen die zelf geen afwikkelingsentiteiten zijn en die geen dochterondernemingen van een andere afwikkelingsentiteit zijn”;
- (b) in punt 49) wordt "in aanmerking komende passiva" vervangen door "bail-inbare passiva”;
- het volgende punt 49 bis) wordt ingevoegd:
- “(49 bis) "in aanmerking komende passiva": bail-inbare passiva die aan de voorwaarden van artikel 12 quater of artikel 12 nonies, lid 3, onder a), voldoen.”.
2. In artikel 7 wordt punt d) van lid 3 vervangen door:

"(d) het overeenkomstig de artikelen 12 tot en met 12 duodecies vaststellen van het niveau van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva".

3. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 5 wordt vervangen door:

"5. Het afwikkelingsplan beschrijft mogelijkheden voor de toepassing van de in deze verordening bedoelde afwikkelingsinstrumenten en de uitoefening van de in deze verordening bedoelde afwikkelingsbevoegdheden op de in lid 1 bedoelde entiteiten.";

(b) De eerste en tweede alinea van lid 6 worden vervangen door:

"Het afwikkelingsplan voorziet in de afwikkelingsmaatregelen die de afwikkelingsraad kan nemen indien een in lid 1 bedoelde entiteit aan de voorwaarden voor afwikkeling voldoet.

De in lid 9, onder a), bedoelde informatie wordt bekendgemaakt aan de betrokken entiteit.";

(c) punt p) van lid 9 wordt vervangen door:

"(p) het minimumvereiste voor eigen vermogen en achtergestelde instrumenten krachtens artikel 12 quater en, indien van toepassing, een termijn voor het bereiken van dat niveau;"

(d) lid 10 wordt vervangen door:

"10. Groepsafwikkelingsplannen bevatten een plan voor de afwikkeling van de in lid 1 bedoelde groep, geleid door de in een deelnemende lidstaat gevestigde EU-moederonderneming, alsmede maatregelen voor de afwikkeling van:

(a) de EU-moederonderneming;

(b) de in de Unie gevestigde dochterondernemingen die deel uitmaken van de groep;

(c) de in artikel 2, onder b), bedoelde entiteiten; en

(d) behoudens artikel 33, de buiten de Unie gevestigde dochterondernemingen die deel uitmaken van de groep.

In overeenstemming met de in de eerste alinea genoemde maatregelen identificeert het afwikkelingsplan het volgende voor elke groep:

(a) de afwikkelingsentiteiten;

(b) de afwikkelingsgroepen.";

(e) de punten a) en b) van lid 11 worden vervangen door:

“(a) beschrijft de voorziene afwikkelingsmaatregelen met betrekking tot een afwikkelingsentiteit in de scenario's als bedoeld in lid 6 en de gevolgen van die maatregelen voor andere groepsentiteiten, de moederonderneming en de dochterinstellingen als bedoeld in lid 1;

(a1) beschrijft, indien een in lid 1 bedoelde groep uit meer dan één afwikkelingsgroep bestaat, de voorziene afwikkelingsmaatregelen met

betrekking tot de afwikkelingsentiteiten van elke afwikkelingsgroep en de gevolgen van die maatregelen voor zowel:

(i) andere entiteiten van de groep die tot dezelfde afwikkelingsgroep behoren; als

(ii) andere afwikkelingsgroepen;

(b) onderzoekt in welke mate de afwikkelingsinstrumenten en -bevoegdheden op een gecoördineerde wijze kunnen worden toegepast respectievelijk uitgeoefend op in de Unie gevestigde afwikkelingsentiteiten, en bevat maatregelen die de overname door een derde van de groep als geheel of van afzonderlijke bedrijfsonderdelen of -activiteiten van een aantal groepsentiteiten, of bepaalde groepsentiteiten of afwikkelingsgroepen, faciliteren en identificeert mogelijke belemmeringen voor een gecoördineerde afwikkeling;”.

4. Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 4 wordt vervangen door:

"4. Een groep wordt geacht afwikkelbaar te zijn indien het haalbaar en geloofwaardig is dat de afwikkelingsraad groepsentiteiten volgens een normale insolventieprocedure liquideert ofwel deze afwikkelt door op afwikkelingsentiteiten afwikkelingsinstrumenten toe te passen en ten aanzien van afwikkelingsentiteiten afwikkelingsbevoegdheden uit te oefenen met maximale voorkoming van belangrijke nadelige gevolgen voor financiële systemen, inclusief omstandigheden van algemenere financiële instabiliteit of systeembrede gebeurtenissen, van de lidstaten waarin de groepsentiteiten zijn gevestigd, of andere lidstaten of de Unie, en met het oog op het garanderen van de continuïteit van kritieke functies die door die groepsentiteiten worden uitgevoerd, indien deze gemakkelijk en snel kunnen worden afgesplitst of via andere middelen.

De afwikkelingsraad stelt de EBA tijdig in kennis indien een groep niet afwikkelbaar wordt geacht.

Indien een groep uit meer dan één afwikkelingsgroep bestaat, beoordeelt de afwikkelingsraad de afwikkelbaarheid van elke afwikkelingsgroep in overeenstemming met dit artikel.

De in de eerste alinea bedoelde beoordeling wordt uitgevoerd in aanvulling op de beoordeling van de afwikkelbaarheid van de hele groep";

(b) De volgende alinea wordt aan lid 7 toegevoegd:

"Indien de belemmering voor de afwikkelbaarheid van de entiteit of groep te wijten is aan een situatie als bedoeld in artikel 141 bis, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU, brengt de afwikkelingsraad zijn beoordeling van die belemmering ter kennis van de EU-moederonderneming.";

(c) De volgende alinea wordt aan lid 9 toegevoegd:

"Indien een belemmering voor de afwikkelbaarheid te wijten is aan een situatie als bedoeld in artikel 141 bis, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU, stelt de EU-moederonderneming, binnen twee weken na de datum van ontvangst van een in overeenstemming met lid 7 gedane kennisgeving, aan de afwikkelingsraad

mogelijke maatregelen voor om de vastgestelde belemmering aan te pakken of weg te nemen in overeenstemming met de eerste alinea.";

(d) In lid 11, onder i) en j), wordt “artikel 12” vervangen door “artikel 12 octies en artikel 12 nonies”.

(e) aan lid 11 worden de volgende punten toegevoegd:

"(k) eisen dat een entiteit een plan indient om weer te voldoen aan de artikelen 12 octies en 12 nonies en aan de in artikel 128, lid 6, van Richtlijn 2013/36/EU genoemde vereiste;

(l) eisen dat een entiteit het looptijdprofiel van items als bedoeld in artikel 12 quater en in artikel 12 nonies, lid 3, onder a) en b), wijzigt om de verdere naleving van artikel 12 octies en artikel 12 nonies te verzekeren."

5. Artikel 12 van Verordening (EU) nr. 806/2014 wordt vervangen door de volgende artikelen:

“Artikel 12

Vaststelling van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva

1. De afwikkelingsraad stelt, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van de ECB, het in de artikelen 12 bis tot en met 12 decies bedoelde minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva vast, behoudens de afwaarderings- en omzettingsbevoegdheden, waaraan de in artikel 7, lid 2, bedoelde entiteiten en groepen, alsmede de in artikel 7, lid 4, onder b), en in artikel 7, lid 5, bedoelde entiteiten en groepen indien de voorwaarden voor de toepassing van deze leden zijn vervuld, te allen tijde moeten voldoen.
2. Bij de opstelling van afwikkelingsplannen overeenkomstig artikel 9 stellen de nationale afwikkelingsautoriteiten, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten, het in de artikelen 12 bis tot en met 12 decies bedoelde minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva vast, behoudens de afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden, waaraan de in artikel 7, lid 3, bedoelde entiteiten te allen tijde moeten voldoen. In dit verband is de in artikel 31 vastgestelde procedure van toepassing.
3. De afwikkelingsraad doet elke in lid 1 bedoelde vaststelling parallel met het opstellen en bijhouden van de afwikkelingsplannen overeenkomstig artikel 8.
4. De afwikkelingsraad brengt zijn vaststelling ter kennis van de nationale afwikkelingsautoriteiten. De nationale afwikkelingsautoriteiten voeren de instructies van de afwikkelingsraad uit in overeenstemming met artikel 29. De afwikkelingsraad eist dat de nationale afwikkelingsautoriteiten verifiëren en waarborgen dat instellingen en moederondernemingen aan het in lid 1 van dit artikel opgenomen minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva blijven voldoen.
5. De afwikkelingsraad stelt de ECB en de EBA in kennis van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva die hij overeenkomstig lid 1 voor elke instelling en moederonderneming heeft vastgesteld.

6. Om een doeltreffende en consequente toepassing van dit artikel te waarborgen, verstrekt de afwikkelingsraad richtsnoeren en instructies aan nationale afwikkelingsautoriteiten met betrekking tot specifieke entiteiten of groepen.

Artikel 12 bis

Toepassing en berekening van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva

1. De afwikkelingsraad en de nationale afwikkelingsautoriteiten zorgen ervoor dat de in artikel 12, lid 1 en lid 2, bedoelde entiteiten te allen tijde voldoen aan een minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva in overeenstemming met de artikelen 12 bis tot en met 12 decies.
2. Het in lid 1 bedoelde vereiste wordt overeenkomstig artikel 12 quinquies, lid 3 of lid 4, voor zover van toepassing, berekend als het bedrag van het eigen vermogen en de in aanmerking komende passiva en uitgedrukt als een percentage van:
 - (a) het totaal van de risicoposten van de in lid 1 bedoelde desbetreffende entiteit berekend in overeenstemming met artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013; en
 - (b) de blootstellingsmaatstaf voor de berekening van de hefboomratio van de in lid 1 bedoelde desbetreffende entiteit, berekend in overeenstemming met artikel 429, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Artikel 12 ter

Vrijstelling van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva

1. Niettegenstaande artikel 12 bis stelt de afwikkelingsraad door gedekte obligaties gefinancierde instellingen voor hypothecair krediet die volgens het nationale recht geen deposito's mogen ontvangen vrij van het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) deze instellingen worden geliquideerd via nationale insolventieprocedures of andere, voor hen vastgestelde soorten procedures die in overeenstemming met artikel 38, 40 of 42 van Richtlijn 2014/59/EU worden uitgevoerd; en
 - (b) dergelijke nationale insolventieprocedures of andere soorten procedures zorgen ervoor dat schuldeisers van deze instellingen, met inbegrip van, in voorkomend geval, houders van gedekte obligaties, verliezen lijden op een wijze die in overeenstemming is met de afwikkelingsdoelstellingen.
2. Instellingen die van het in artikel 12, lid 1, neergelegde vereiste zijn vrijgesteld, mogen geen deel uitmaken van de in artikel 12 octies, lid 1, bedoelde consolidatie.

Artikel 12 quater

In aanmerking komende passiva voor afwikkelingsentiteiten

1. In aanmerking komende passiva worden alleen in het bedrag van het eigen vermogen en de in aanmerking komende passiva van afwikkelingsentiteiten opgenomen als ze aan de voorwaarden in artikel 72 bis, lid 2, met uitzondering van punt d) van artikel 72 ter, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 voldoen.

2. In afwijking van punt (1) van artikel 72 bis, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013, worden passiva die voortvloeien uit schuldinstrumenten met derivaatelementen, zoals "structured notes", alleen in het bedrag van het eigen vermogen en de in aanmerking komende passiva opgenomen indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:
- (a) een bepaald bedrag van de passiva die uit het schuldinstrument voortvloeien is op het moment van uitgifte bekend, ligt vast en wordt niet door een derivaatelement beïnvloed;
 - (b) het schuldinstrument, met inbegrip van zijn derivaatelement, is niet onderworpen aan een verrekeningsovereenkomst en de waardering ervan is niet onderworpen aan artikel 49, lid 3;
 - (c) Van de in de eerste alinea bedoelde passiva wordt alleen het deel dat overeenkomt met het in punt a) van de eerste alinea bedoelde bedrag in het bedrag van het eigen vermogen en de in aanmerking komende passiva opgenomen.
3. De afwikkelingsraad kan, op eigen initiatief na raadpleging van de nationale afwikkelingsautoriteit of op voorstel van een nationale afwikkelingsautoriteit, besluiten dat afwikkelingsentiteiten aan het in artikel 12 octies bedoelde vereiste voldoen met instrumenten die aan alle in artikel 72 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde voorwaarden voldoen teneinde te verzekeren dat de afwikkelingsentiteit kan worden afgewikkeld op een wijze die bijdraagt aan de verwezenlijking van de afwikkelingsdoelstellingen.

In het besluit van de afwikkelingsraad op grond van dit lid worden de redenen voor dat besluit uiteengezet op basis van de volgende elementen:

- (a) de in de leden 1 en 2 bedoelde niet-achtergestelde verplichtingen hebben dezelfde prioriteit in de nationale insolventiehiërarchie als bepaalde verplichtingen die zijn uitgesloten van de toepassing van de afwaarderings- of omzettingsbevoegdheden overeenkomstig artikel 44, lid 2, of artikel 44, lid 3, van Richtlijn 2014/59/EU;
- (b) het risico dat als gevolg van een voorgenomen toepassing van de afwaarderings- en omzettingsbevoegdheden op niet-achtergestelde verplichtingen die niet van de toepassing van de afwaarderings- of omzettingsbevoegdheid overeenkomstig artikel 44, lid 2, of artikel 44, lid 3, van Richtlijn 2014/59/EU zijn uitgesloten, schuldeisers van vorderingen die uit die verplichtingen voortvloeien grotere verliezen lijden dan de verliezen die ze bij een liquidatie in een normale insolventieprocedure zouden lijden;
- (c) het bedrag van de achtergestelde verplichtingen mag niet hoger zijn dan het bedrag dat nodig is om ervoor te zorgen dat de in punt (b) bedoelde schuldeisers geen grotere verliezen lijden dan die welke ze bij een liquidatie in een normale insolventieprocedure zouden hebben geleden.

Artikel 12 quinquies

Vaststelling van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva

1. Het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste van elke entiteit wordt door de afwikkelingsautoriteit van de afwikkelingsraad bepaald, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van de ECB, op basis van de volgende criteria:
 - (a) de noodzaak om ervoor te zorgen dat de afwikkelingsentiteit door toepassing van de afwikkelingsinstrumenten, indien passend met inbegrip van het instrument van bail-in, kan worden afgewikkeld op een wijze die in overeenstemming is met de afwikkelingsdoelstellingen;
 - (b) de noodzaak om er in passende gevallen voor te zorgen dat de afwikkelingsentiteit en haar dochterondernemingen die instellingen maar geen afwikkelingsentiteiten zijn over voldoende in aanmerking komende passiva beschikken om te verzekeren dat, indien het instrument van bail-in of de afwaarderings- en omzettingsbevoegdheid op hen zou worden toegepast, respectievelijk de verliezen kunnen worden geabsorbeerd en de kapitaalvereisten of, naargelang van het geval, de hefboomratio in de vorm van tier 1-kernkapitaal van de desbetreffende entiteiten weer op een niveau kunnen worden gebracht dat nodig is om hen in staat te stellen aan de vergunningsvoorwaarden te blijven voldoen en de activiteiten waarvoor hen overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU of Richtlijn 2014/65/EU een vergunning is verleend, verder uit te oefenen;
 - (c) de noodzaak om ervoor te zorgen dat, indien het afwikkelingsplan verwacht dat bepaalde klassen van in aanmerking komende passiva mogelijk van een bail-in worden uitgesloten op grond van artikel 27, lid 5, of mogelijk volledig aan een ontvanger worden overgedragen bij een gedeeltelijke overdracht, de afwikkelingsentiteit voldoende andere in aanmerking komende passiva heeft om te garanderen dat verliezen kunnen worden geabsorbeerd en de kapitaalvereisten of, in voorkomend geval, de hefboomratio in de vorm van tier 1-kernkapitaal van de afwikkelingsentiteit weer op een niveau kunnen worden gebracht dat nodig is om haar in staat te stellen aan de vergunningsvoorwaarden te blijven voldoen en de activiteiten waarvoor haar overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU of Richtlijn 2014/65/EU een vergunning is verleend, verder uit te oefenen;
 - (d) de grootte, het bedrijfsmodel, het financieringsmodel en het risicoprofiel van de entiteit;
 - (e) de mate waarin het depositogarantiestelsel overeenkomstig artikel 79 aan de afwikkelingsfinanciering zou kunnen bijdragen;
 - (f) de mate waarin het falen van de desbetreffende entiteit nadelige gevolgen voor de financiële stabiliteit zou hebben, onder meer wegens de verwevenheid van de entiteit met andere instellingen of entiteiten of met de rest van het financiële stelsel, via besmetting van andere instellingen of entiteiten.
2. Indien in het afwikkelingsplan is bepaald dat afwikkelingsmaatregelen moeten worden genomen of afwaarderings- en omzettingsbevoegdheden moeten worden uitgeoefend, is het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste gelijk aan een bedrag dat volstaat om te verzekeren dat:
 - (a) de verliezen die de entiteit naar verwachting zou kunnen oplopen volledig worden geabsorbeerd ("verliesabsorptie");

- (b) de entiteit of haar dochterondernemingen die instellingen maar geen ontwikkelingsentiteiten zijn, worden geherkapitaliseerd tot een niveau dat nodig is om hen in staat te stellen aan de vergunningsvoorwaarden te blijven voldoen en de activiteiten waarvoor hen overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU, Richtlijn 2014/65/EU of gelijkwaardige wetgeving een vergunning is verleend, verder uit te oefenen ("herkapitalisatie");

Indien in het ontwikkelingsplan is bepaald dat de entiteit in een normale insolventieprocedure wordt geliquideerd, is het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste voor die entiteit niet groter dan een bedrag dat volstaat om verliezen te absorberen in overeenstemming met punt (a) van de eerste alinea.

3. Onverminderd het bepaalde in de laatste alinea is, voor ontwikkelingsentiteiten, het in lid 2 bedoelde bedrag niet hoger dan het hoogste van de volgende bedragen:

- (a) de som van:

(i) het bij afwikkeling mogelijk te absorberen bedrag van verliezen dat overeenkomt met de in artikel 92, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde vereisten van de ontwikkelingsentiteit op het gesubconsolideerde niveau van de ontwikkelingsgroep,

(ii) een herkapitalisatiebedrag dat de uit de afwikkeling voortvloeiende ontwikkelingsgroep in staat stelt haar in artikel 92, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde totale kapitaalratio en haar in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde vereiste op het gesubconsolideerde niveau van de ontwikkelingsgroep te herstellen in overeenstemming met de in het ontwikkelingsplan voorziene ontwikkelingsmaatregelen;

- (b) de som van:

(i) het bedrag van de bij afwikkeling te absorberen verliezen dat overeenkomt met het in artikel 92, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde hefboomratiovereiste van de ontwikkelingsentiteit op het gesubconsolideerde niveau van de ontwikkelingsgroep; en

(ii) een herkapitalisatiebedrag dat de uit de afwikkeling voortvloeiende ontwikkelingsgroep in staat stelt de in artikel 92, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde hefboomratio op het gesubconsolideerde niveau van de ontwikkelingsgroep te herstellen in overeenstemming met de in het ontwikkelingsplan voorziene ontwikkelingsmaatregelen;

Voor de toepassing van punt a) van artikel 12 bis, lid 2, wordt het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste uitgedrukt als het overeenkomstig punt a) berekende bedrag gedeeld door het totaal van de risicoposten.

Voor de toepassing van punt b) van artikel 12 bis, lid 2, wordt het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste uitgedrukt als het overeenkomstig punt b) berekende bedrag gedeeld door de blootstellingsmaatstaf voor de berekening van de hefboomratio.

De ontwikkelingsraad stelt de in de vorige alinea's bedoelde herkapitalisatiebedragen vast in overeenstemming met de in het

afwikkelingsplan voorziene afwikkelingsmaatregelen en kan deze herkapitalisatiebedragen aanpassen om risico's die de afwikkelbaarheid aantasten en voortvloeiën uit het bedrijfsmodel, het financieringsprofiel en het algemene risicoprofiel van de afwikkelingsgroep adequaat te weerspiegelen.

4. Onverminderd het bepaalde in de laatste alinea is, voor entiteiten die zelf geen afwikkelingsentiteiten zijn, het in lid 2 bedoelde bedrag niet hoger dan het hoogste van de volgende bedragen:

(a) de som van:

(i) het bedrag van de bij afwikkeling te absorberen verliezen dat overeenkomt met de in artikel 92, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde vereisten van de entiteit, en

(ii) een herkapitalisatiebedrag dat de entiteit in staat stelt haar in artikel 92, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde totale kapitaalratio en haar in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde vereiste in overeenstemming met het afwikkelingsplan te herstellen; of

(b) de som van:

(i) het bedrag van de bij afwikkeling te absorberen verliezen dat overeenkomt met het in artikel 92, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde hefboomratiovereiste van de entiteit; en

(ii) een herkapitalisatiebedrag dat de entiteit in staat stelt haar in artikel 92, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde hefboomratio in overeenstemming met het afwikkelingsplan te herstellen;

Voor de toepassing van punt a) van artikel 12 bis, lid 2, wordt het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste uitgedrukt in procenten als het overeenkomstig punt a) berekende bedrag gedeeld door het totaal van de risicoposten.

Voor de toepassing van punt b) van artikel 12 bis, lid 2, wordt het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste in procenten uitgedrukt als het overeenkomstig punt b) berekende bedrag gedeeld door de blootstellingsmaatstaf voor de berekening van de hefboomratio.

De afwikkelingsraad stelt de in dit lid bedoelde herkapitalisatiebedragen vast in overeenstemming met de in het afwikkelingsplan voorziene afwikkelingsmaatregelen en kan deze herkapitalisatiebedragen aanpassen om risico's die gevolgen hebben voor de herkapitalisatiebehoeften en voortvloeiën uit het bedrijfsmodel, het financieringsprofiel en het algemene risicoprofiel van de entiteit adequaat te weerspiegelen.

5. Indien de afwikkelingsraad verwacht dat bepaalde klassen van in aanmerking komende passiva mogelijk van een bail-in worden uitgesloten op grond van artikel 27, lid 5, of mogelijk volledig aan een ontvanger worden overgedragen bij een gedeeltelijke overdracht, is het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste niet hoger dan een bedrag dat volstaat om:

(a) het bedrag van de overeenkomstig artikel 27, lid 5, geïdentificeerde uitgesloten passiva te dekken;

(b) te verzekeren dat aan de in lid 2 genoemde voorwaarden is voldaan.

6. In het besluit van de afwikkelingsraad om op grond van dit artikel een minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva op te leggen, worden de redenen voor dat besluit uiteengezet, met inbegrip van een volledige beoordeling van de in de leden 2 tot en met 5 bedoelde elementen, vooral wat betreft de noodzaak en het niveau van het vereiste als bedoeld in artikel 104 bis van Richtlijn 2013/36/EU in het herkapitalisatiebedrag.

7. Voor de toepassing van de leden 3 en 4 worden de kapitaalvereisten geïnterpreteerd in overeenstemming met de toepassing door de bevoegde autoriteit van de overgangsbepalingen die zijn neergelegd in de hoofdstukken 1, 2 en 4 van titel I van deel tien van Verordening (EU) nr. 575/2013 en in de bepalingen van de nationale wetgeving waarbij de door die verordening aan de bevoegde autoriteiten verleende opties worden uitgeoefend.

8. De afwikkelingsraad kan het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste verlagen om rekening te houden met het bedrag dat een depositogarantiestelsel naar verwachting zal bijdragen in de financiering van de voorkeursafwikkelingsstrategie in overeenstemming met artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU.

De omvang van een dergelijke verlaging is gebaseerd op een geloofwaardige beoordeling van de mogelijke bijdrage van het depositogarantiestelsel, en:

(a) bedraagt ten minste minder dan een voorzichtige schatting van de potentiële verliezen die het depositogarantiestelsel zou hebben moeten dragen als de instelling volgens een normale insolventieprocedure was geliquideerd, rekening houdend met de voorrang van het depositogarantiestelsel op grond van artikel 108 van Richtlijn 2014/59/EU;

(b) bedraagt ten minste minder dan de limiet met betrekking tot de bijdragen van het depositogarantiestelsel vermeld in artikel 109, lid 5, tweede alinea, van Richtlijn 2014/59/EU;

(c) houdt ten minste rekening met het totale risico van uitputting van de beschikbare financiële middelen van het depositogarantiestelsel als gevolg van bijdragen naar aanleiding van meerdere falingen of afwikkelingen van banken; en

(d) is ten minste in overeenstemming met alle andere toepasselijke bepalingen van nationaal recht en de taken en verantwoordelijkheden van de autoriteit die verantwoordelijk is voor het depositogarantiestelsel.

De afwikkelingsraad documenteert, na raadpleging van de autoriteit die verantwoordelijk is voor het depositogarantiestelsel, haar aanpak wat betreft de beoordeling van het totale risico van uitputting van de beschikbare financiële middelen van het depositogarantiestelsel en past verlagingen toe in overeenstemming met de eerste alinea, mits dat risico niet buitensporig is.

Artikel 12 sexies

Vaststelling van het vereiste voor entiteiten die G-SII's zijn

1. Het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van een afwikkelingsentiteit die een G-SII of een deel van een G-SII is, bestaat uit:

- (a) de in artikel 92 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde vereiste, en
- (b) een eventueel aanvullend vereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva die door de afwikkelingsautoriteit specifiek voor de

entiteit is bepaald in overeenstemming met lid 2 en waaraan moet worden voldaan met passiva die aan de voorwaarden van artikel 12 quater voldoen.

2. De afwikkelingsraad kan het in punt b) van lid 1 bedoelde aanvullende vereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva alleen opleggen:
 - (a) indien het in punt a) van lid 1 bedoelde vereiste niet volstaat om aan de in artikel 12 quinquies gestelde voorwaarden te voldoen; en
 - (b) tot een niveau waarop het bedrag van het vereiste eigen vermogen en in aanmerking komende passiva niet hoger is dan wat nodig is om aan de voorwaarden van artikel 12 quinquies te voldoen.
3. In het besluit van de afwikkelingsraad om op grond van punt b) van lid 1 een aanvullend vereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva op te leggen, worden de redenen voor dat besluit uiteengezet, met inbegrip van een volledige beoordeling van de in lid 2 bedoelde elementen.

Artikel 12 septies

Richtlijn voor het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva

1. De afwikkelingsraad kan aan een entiteit een richtsnoer geven om ervoor te zorgen dat haar eigen vermogen en in aanmerking komende passiva die aan de voorwaarden van artikel 12 quater en artikel 12 nonies, lid 3, voldoen de in artikel 12 quinquies en artikel 12 sexies vastgestelde niveaus overschrijden voor de volgende doeleinden:
 - (a) om potentiële extra verliezen van de entiteit boven op de in artikel 12 quinquies besproken verliezen te dekken, en/of
 - (b) om ervoor te zorgen dat de markt in geval van afwikkeling voldoende vertrouwen behoudt in de entiteit op basis van het feit dat de entiteit meer kapitaalinstrumenten aanhoudt dan het vereiste in artikel 12 quinquies, lid 2, onder b) ("marktvertrouwenbuffer").

De richtlijn wordt slechts gegeven en berekend met betrekking tot het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste berekend overeenkomstig artikel 12 bis, lid 2, onder a).

2. Het bedrag van de overeenkomstig punt a) van lid 1 gegeven richtlijn wordt alleen vastgesteld als de bevoegde autoriteit haar eigen richtlijn al heeft vastgesteld in overeenstemming met artikel 104 ter van Richtlijn 2013/36/EU en is niet hoger dan het niveau van die richtlijn.

Het bedrag van de overeenkomstig punt b) van lid 1 gegeven richtlijn is niet hoger dan het bedrag van het gecombineerde-buffervereiste als bedoeld in punt 6 van artikel 128 van Richtlijn 2013/36/EU, met uitzondering van de in punt a) van die bepaling bedoelde vereiste, tenzij een hoger niveau noodzakelijk is om te verzekeren dat de entiteit na afwikkeling gedurende een passende termijn van maximaal één jaar aan de voorwaarden voor haar vergunning blijft voldoen.

De afwikkelingsautoriteit verstrekt de entiteit de redenen en een volledige beoordeling van de noodzaak en het niveau van de overeenkomstig dit artikel gegeven richtlijn.

3. Indien een entiteit er stelselmatig niet in slaagt extra eigen vermogen en in aanmerking komende passiva te hebben zoals verwacht overeenkomstig de in het

eerste lid bedoelde richtlijn, kan de afwikkelingsraad eisen dat het bedrag van het in artikel 12 quinquies, lid 2, bedoelde vereiste wordt opgetrokken om de overeenkomstig dit artikel gegeven richtlijn te dekken.

4. Een entiteit die er niet in slaagt om extra eigen vermogen en in aanmerking komende passiva te hebben zoals verwacht overeenkomstig de in het eerste lid bedoelde richtlijn is niet onderworpen aan de in artikel 141 van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde beperkingen.

Artikel 12 octies

Toepassing van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva op afwikkelingsentiteiten

1. Afwikkelingsentiteiten moeten op geconsolideerde basis op het niveau van de afwikkelingsgroep voldoen aan de in de artikelen 12 quinquies tot en met 12 septies neergelegde vereisten.
2. Het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste voor een in een deelnemende lidstaat gevestigde afwikkelingsentiteit op het geconsolideerde niveau van de afwikkelingsgroep wordt door de afwikkelingsraad bepaald, na raadpleging van de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau en de consoliderende toezichthouder, op basis van de in de artikelen 12 quinquies tot en met 12 septies neergelegde vereisten en op basis van de vraag of de in derde landen gevestigde dochterondernemingen van de groep volgens het afwikkelingsplan afzonderlijk moeten worden afgewikkeld.

Artikel 12 nonies

Toepassing van het vereiste op entiteiten die zelf geen afwikkelingsentiteiten zijn

1. Instellingen die dochterondernemingen van een afwikkelingsentiteit zijn maar zelf geen afwikkelingsentiteiten zijn, moeten op individuele basis aan de in de artikelen 12 quinquies tot en met 12 septies neergelegde vereisten voldoen.

De afwikkelingsraad kan, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten en de ECB, besluiten om het in dit artikel neergelegde vereiste toe te passen op een in artikel 1, lid 1, onder b), c) of d), van Richtlijn 2014/59/EU bedoelde entiteit die een dochteronderneming van een afwikkelingsentiteit is maar zelf geen afwikkelingsentiteit is.

2. Het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste voor de in de eerste alinea bedoelde entiteiten is onderworpen aan de volgende voorwaarden:
 - (a) de afwikkelingsentiteit voldoet aan de in artikel 12 octies gestelde geconsolideerde vereiste;
 - (b) de som van alle op de dochterondernemingen van de afwikkelingsgroep toe te passen vereisten wordt gedekt door en is niet hoger dan de in artikel 12 octies bedoelde geconsolideerde vereiste, tenzij dit uitsluitend toe te schrijven is aan de gevolgen van de consolidatie op het niveau van de afwikkelingsgroep in overeenstemming met artikel 12 octies, lid 1;
 - (c) ze voldoet aan de in lid 3 vastgestelde criteria om in aanmerking te komen;
 - (d) ze is niet hoger dan de bijdrage van de dochteronderneming aan de in artikel 12 octies, lid 1, gestelde geconsolideerde vereiste.

3. Aan het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste wordt voldaan met een of meer van de volgende:
- (a) passiva die:
 - (i) zijn uitgegeven aan en gekocht door de afwikkelingsentiteit;
 - (ii) voldoen aan de in artikel 72 bis genoemde criteria om in aanmerking te komen, met uitzondering van artikel 72 ter, lid 2, onder b), van Verordening (EU) nr. 575/2013;
 - (iii) in een normale insolventieprocedure van lagere rang zijn dan andere passiva dan die welke in aanmerking komen voor eigenvermogensvereisten en zijn uitgegeven aan en gekocht door andere entiteiten dan de afwikkelingsentiteit;
 - (iv) onderworpen zijn aan de afwaarderings- of omzettingsbevoegdheid overeenkomstig artikel 21 die in overeenstemming is met de afwikkelingsstrategie van de afwikkelingsgroep, met name door de zeggenschap van de afwikkelingsentiteit over de dochteronderneming niet te beïnvloeden.
 - (b) in aanmerking komende eigenvermogensinstrumenten die zijn uitgegeven aan en gekocht door andere entiteiten dan de afwikkelingsentiteit wanneer de uitoefening van de afwaarderings- of omzettingsbevoegdheid overeenkomstig artikel 21 geen invloed heeft op de zeggenschap van de afwikkelingsentiteit over de dochteronderneming.
4. Onder voorbehoud van de goedkeuring van de afwikkelingsraad kan aan het in artikel 12 bis, lid 1, bedoelde vereiste worden voldaan met een door de afwikkelingsentiteit aan haar dochteronderneming verstrekte garantie die aan de volgende voorwaarden voldoet:
- (a) de garantie wordt verstrekt voor ten minste hetzelfde bedrag als het bedrag van het vereiste dat ze vervangt;
 - (b) de garantie wordt geactiveerd wanneer de dochteronderneming niet in staat is haar schulden of andere verplichtingen te betalen op het moment dat deze opeisbaar worden of wanneer ten aanzien van de dochteronderneming een vaststelling is gedaan overeenkomstig artikel 21, lid 3, indien dat eerder is;
 - (c) de garantie voor ten minste 50 procent van haar bedrag wordt gedekt door middel van een financiële-zekerheidsovereenkomst zoals in artikel 2, lid 1, onder a), van Richtlijn 2002/47/EG gedefinieerd;
 - (d) de garantie en financiële-zekerheidsovereenkomst vallen onder het recht van de lidstaat waar de dochteronderneming is gevestigd, tenzij anders gespecificeerd door de afwikkelingsraad;
 - (e) de zekerheid ter dekking van de garantie voldoet aan de vereisten van artikel 197 van Verordening (EU) nr. 575/2013 en volstaat, na de nodige voorzichtige "haircuts", om het gegarandeerde bedrag volledig te dekken;
 - (f) de zekerheid ter dekking van de garantie is onbezwaard en wordt met name niet gebruikt als zekerheid om een andere garantie te dekken;

- (g) de zekerheid heeft een effectieve looptijd die aan dezelfde looptijdvoorwaarde als de in artikel 72 quater, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde looptijdvoorwaarde voldoet; en
- (h) er zijn geen wettelijke, regelgevende of operationele belemmeringen voor de overdracht van de zekerheid van de afwikkelingsentiteit aan de desbetreffende dochteronderneming, ook niet wanneer ten aanzien van de afwikkelingsentiteit afwikkelingsmaatregelen worden genomen.

Artikel 12 decies

Ontheffing van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva die geldt voor entiteiten die zelf geen afwikkelingsentiteiten zijn

De afwikkelingsraad kan volledig afzien van de toepassing van artikel 12 nonies voor een dochteronderneming van een in een deelnemende lidstaat gevestigde afwikkelingsentiteit indien:

- (a) zowel de dochteronderneming als de afwikkelingsentiteit in dezelfde deelnemende lidstaat is gevestigd;
- (b) de afwikkelingsentiteit aan het in artikel 12 octies bedoelde vereiste voldoet;
- (c) er geen bestaande of te voorziene materiële, feitelijke of juridische belemmering is voor de onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of onmiddellijke terugbetaling van passiva door de afwikkelingsentiteit aan de dochteronderneming waarvoor een vaststelling is gedaan overeenkomstig artikel 21, lid 3, in het bijzonder wanneer ten aanzien van de afwikkelingsentiteit afwikkelingsmaatregelen worden genomen.

Artikel 12 undecies

Schendingen van het vereiste

1. Elke schending van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva door een entiteit wordt door de afwikkelingsraad en andere bevoegde autoriteiten aangepakt via ten minste één van de volgende middelen:
 - (a) bevoegdheden om belemmeringen voor de afwikkelbaarheid aan te pakken of weg te nemen overeenkomstig artikel 10;
 - (b) de in artikel 104 van Richtlijn 2013/36/EG bedoelde maatregelen;
 - (c) vroegtijdige-interventiemaatregelen in overeenstemming met artikel 13;
 - (d) administratieve sancties en andere administratieve maatregelen in overeenstemming met artikel 110 en artikel 111 van Richtlijn 2014/59/EU".
2. De afwikkelingsraad, de afwikkelingsautoriteiten en de bevoegde autoriteiten van deelnemende lidstaten raadplegen elkaar wanneer ze hun respectieve in lid 1, onder a) tot en met d), bedoelde bevoegdheden uitoefenen."
6. Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:
 - (a) lid 2 wordt vervangen door:

"2. De afwikkelingsraad neemt een afwikkelingsmaatregel ten aanzien van een in artikel 2, onder b), bedoelde moederonderneming indien aan de in artikel 18, lid 1, gestelde voorwaarden is voldaan.";

(b) lid 3 wordt vervangen door:

"3. Niettegenstaande het feit dat een moederonderneming niet aan de in artikel 18, lid 1, gestelde voorwaarden voldoet, kan de afwikkelingsraad een besluit over afwikkelingsmaatregelen ten aanzien van die moederonderneming nemen indien ze een afwikkelingsentiteit is en indien een of meer van haar dochterondernemingen die instellingen maar geen afwikkelingsentiteiten zijn aan de in artikel 18, lid 1, gestelde voorwaarden voldoen en hun activa en passiva van dien aard zijn dat hun falen een bedreiging vormt voor een instelling of de groep als geheel en afwikkelingsmaatregelen ten aanzien van die moederonderneming noodzakelijk zijn voor de afwikkeling van die dochterondernemingen die instellingen zijn of voor de afwikkeling van de groep als geheel."

7. "Relevante kapitaalinstrumenten" in artikel 18, lid 1, onder b), wordt vervangen door "relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva".

8. Punt c) van artikel 20, lid 5, wordt vervangen door:

"(c) wanneer de bevoegdheid tot afwaardering of omzetting van relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva overeenkomstig artikel 21, lid 7, wordt uitgeoefend, als onderbouwing te dienen voor het besluit over de omvang van de intrekking of verwatering van eigendomsinstrumenten, en de omvang van de afwaardering of omzetting van relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva;"

9. Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de titel wordt vervangen door:

"Afwaardering en omzetting van kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva";

(b) "kapitaalinstrumenten" in de eerste zin van lid 1 wordt vervangen door "kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva";

(c) "kapitaalinstrumenten" in lid 1, onder b), wordt vervangen door "kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva";

(d) "kapitaalinstrumenten" in lid 3, onder b), wordt vervangen door "kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva";

(e) "kapitaalinstrumenten" in de tweede alinea van lid 8 wordt vervangen door "kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva";

(f) lid 7 wordt vervangen door:

"7. Indien aan een of meer van de in lid 1 gestelde voorwaarden is voldaan, bepaalt de afwikkelingsraad, handelend overeenkomstig de in artikel 18 vastgestelde procedure, of de bevoegdheden om relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva af te waarden of om te zetten afzonderlijk moeten worden uitgeoefend of, in overeenstemming met de in artikel 18 beschreven procedure, in combinatie met een afwikkelingsmaatregel.

De bevoegdheid om in aanmerking komende passiva onafhankelijk van afwikkelingsmaatregelen af te waarden of om te zetten kan alleen worden uitgeoefend met betrekking tot in aanmerking komende passiva die aan de in

artikel 12, lid 3, onder a), gestelde voorwaarden voldoen, met uitzondering van de voorwaarde die betrekking heeft op de resterende looptijd van passiva.";

(g) aan lid 10 wordt het volgende punt toegevoegd:

"(d) de hoofdsom van de in lid 7 bedoelde in aanmerking komende passiva wordt afgewaardeerd en/of omgezet in tier 1-kernkapitaalinstrumenten voor zover dat nodig is om de in artikel 14 uiteengezette afwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken of tot de volledige omvang van de desbetreffende in aanmerking komende passiva indien die lager is."

Artikel 6
Inwerkingtreding

1. Deze wijzigingsverordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. Deze verordening is van toepassing binnen 18 maanden na de datum waarop ze in werking treedt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter